

Natychmiast wzniosła swe ręce Latona;
 I powołując duchy nieśmiertelne
 Rzekła: w ustępach swoich niezmierzona
 Niechay wie ziemia; niech kręgi oddzielne
 Niebios, ktoremi zewsząd otoczona
 Wiedzą; i Styxu odmgły piekielne,
 Kocyt ciemnisty, i Acheron srogi,
 Na ktorych wzmiankę straszną, drżą i Bogi.

Niech słyszają. Delos nad wszystkie krainy
 Świątnicą syna mego stynąć będzie,
 Tam stawić będą Apollina czyny,
 Tam gdy przychodzić zdziwiony przybędzie,
 Widok w swym kształcie obaczy iedyny
 Ofiar, kadzidła dymy uyrzy wszędzie,
 Tłum ofiarnikow mnogi i wspaniały
 Bostwu cześć dawać będzie i pochwały.

Dziewięć dni nocy Latona bolała
 Sama w tym dzikim ustroniu Bogini,
 I lubo innych towarzystwo miała,
 Nic iey to ulgi w boleściach nie czyni,
 Iuno Lucynę u siebie trzymała:
 Zazdrosna Juno, gdy Latonę wini,
 Oto, iż niższą godnością i rodem
 Śmiała się szczycić Jowiszowym płodem.

Rhea i Temis Bostwa litościwe,
 Użaliły się nad srogim cierpieniem,
 Słyszac ięczenia Latony płaczliwe,
 Słały Irydę z usilnym proszeniem,
 Izby Lucyna mimo Bostwo mściwe
 Raczyła przybyć, a swoim weyrzeniem
 Wzmogła Latonę w tak okropnym stanie,
 Na ich usilne proźby i wezwanie.